

‘Onder perfectie versta ik het afbeelden van de werkelijkheid, maar in de praktijk is dat onbereikbaar’

Stillevenfotograaf/kunstenaar Agniet Snoep (43)

‘Wat ik doe is een optelsom van wat ik goed kan, wat mij interesseert en wat ik wil laten zien. Dat zijn mijn drijfveren’, zegt **Agniet Snoep**. ‘Ook voor het meest recente werk dat nog niet helemaal af is: het stilleven Octopus met vijg (2012) vormen de combinaties van elementen, kleuren en structuren zich intuïtief en associatief

in mijn hoofd. Dan ga ik op zoek naar ingrediënten die ogenschijnlijk niets met elkaar te maken hebben, maar in mijn werk een verband krijgen, en met elkaar communiceren.’

Ze kwam eerder thuis met een andere octopus, maar die had niet de juiste uitdrukking. Deze octopus lijkt als een poes te slapen en spiedt toch nog door een oog. Hij communiceert met de kijker. Het weekdier is slijmerig en lobbijg, je kunt de vislucht bijna ruiken, maar tegelijkertijd is hij aandoenlijk. Ook is er een interactie met het kleine insect dat boos naar de grote octopus kijkt en zijn territorium (de vijg en de oester) lijkt te willen beschermen. ‘Het is niet het enige doel, maar ik probeer de schoonheid van een dode sprinkhaan, een schelp of glibberige oester zo perfect mogelijk in beeld te brengen. Onder perfectie versta ik het afbeelden van de werkelijkheid maar dat is in de praktijk onbereikbaar. Uit mijn creativiteit ontstaat een realiteit zoals ik die zie’, zegt Snoep.

‘In mijn werk probeer ik wel dichterbij de werkelijkheid te komen door iets zichtbaar te maken dat met het blote oog niet of nauwelijks waarneembaar is. Maar het wordt nooit de werkelijkheid, want van onze interpretatie van

wat we zien kunnen we nooit loskomen. Dat gegeven vind ik interessant.’

Desgevraagd zegt Snoep zowel te werken vanuit het geschenk als vanuit het geweten. ‘Het geschenk omdat ik dankbaar gebruik maak van alles wat zichtbaar is om ons heen. Het geweten speelt een rol omdat ik nooit uit het oog verlies dat wij alleen de reflectie, onze eigen “projectie” zien van het zichtbare. Dat gaat zelfs zo ver dat mensen empathische gevoelens ontwikkelen voor insecten in mijn stillevens die anders alleen in hun grootste nachtmerries voorkomen. Omdat mijn insecten altijd iets menselijks – van boosheid tot humor – representeren.’

www.agnietsnoep.nl